

Πεθαίνω Σαν Χώ ρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:16 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:24

από τις 4 Ιανουαρίου 2013 στις 9:00 μ.μ. μέχρι τις 5 Ιανουαρίου 2013 στις 10:00 μ.μ.Θέατρο Ορφέας, Διδυμότειχο και Θέατρο Διόνυσος, Ορεστιάδα

Πεθαίνω Σαν Χώ ρα» του Δημήτρη Δημητριάδη από την Ομάδα Θεάτρου Ars Moriendi

Η παράσταση, μετά την επιτυχημένη πορεία της στην πόλη της Θεσσαλονίκης, ξεκινάει περιοδεία. Αρχικός σταθμός ο νομός Έβρου με δύο παραστάσεις:

4 Ιανουαρίου 2013 Διδυμότειχο , στο Θέατρο Ορφέας

5 Ιανουαρίου 2013 Ορεστιάδα, στο Θέατρο Διόνυσος

στις 21:00.

Στα μεγάλα κείμενα ο χρόνος με την έννοια που εμείς τον μετράμε δεν υπάρχει. Τελούν εν αχρονία, αφορούν τον άνθρωπο και την κοινωνία κάθε στιγμή. Μόνον που κάποια στιγμή

Πεθαίνω Σαν Χώ ρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:16 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:24

πληγώνουν, δεν κοινωνούν το ακίνητο νόημά τους αλλά εκδικούνται μέσα απ' αυτό.

-
- Στιγμή 1η: Μια ερώτηση γραμμένη στον τοίχο με σπρέι
-
- ΞΕΧΑΣΑΜΕ Ή ΑΡΓΗΣΑΜΕ;
- επαναφέρει επιτακτικά όλα όσα επιμελώς κρύψαμε.
-
- Στιγμή 2η: Ο τίτλος στο γκρι εξώφυλλο κομμένος στα δύο
-
- ΠΕΘΑΙΝΩ
- ΣΑΝ ΧΩΡΑ
- Ποια είναι αυτή; Ποιος είμαι εγώ;

-
- Η δική μας γενιά μεγάλωσε κρίνοντας πολύ αυστηρά ό, τι δεν την βόλευε. Ωρίμασε χρησιμοποιώντας εναλλάξ συνθήματα αλληλεγγύης και κυνισμού κατά το δοκούν. Και κάποια στιγμή τρόμαξε κι ο φόβος λειτούργησε αντανakλαστικά βγάζοντας στην επιφάνεια όσα κρύψαμε αλλά ποτέ δεν λύσαμε.
-
- Ταυτότητα της παράστασης
- Συγγραφέας: Δημήτρης Δημητριάδης
- Σκηνοθεσία: Θάνος Νίκας
- Σκηνική εγκατάσταση: Πηνελόπη Χατζηδημητρίου και Θάνος Νίκας
- Φωτισμοί: Θάνος Νίκας
- Υπεύθυνη Επικοινωνίας: Κατερίνα Συναπίδου
-
- Παιζουν:

Πεθαίνω Σαν Χώ ρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:16 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:24

- Άννα Γριβάκου,
- Νίκος Κουνέλης,
- Θάνος Νίκας,
- Κατερίνα Συναπίδου,
- Σπύρος Χατζηαγγελάκης
- nfo
-
- Χώρος: Θέατρο Ορφέας, Πεζόδρομος Βενιζέλου, Διδυμότειχο
- Θέατρο Διόνυσος, Ορέστου, Ορεστιάδα
- Ημέρες και ώρες παραστάσεων:
- Παρασκευή 4 Ιανουαρίου (Διδυμότειχο)στις 21:00

Πεθαίνω Σαν Χώ ρα

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:16 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 31 Δεκέμβριος 2012 11:24

- Σάββατο 5 Ιανουαρίου (Ορεστιάδα) στις 21:00
- Διάρκεια παράστασης: 60 λεπτά
- Γενική Είσοδος: 10 ευρώ
- Κρατήσεις Θέσεων και Πληροφορίες (arsmoriendi): 6936754534 & 6932412121
-
- Ομάδα Θεάτρου Ars Moriendi
- E-mail: arsmoriendi_th@yahoo.gr
- Facebook Group: <http://www.facebook.com/groups/131763401234/>
-
-
- *Συνεντεύξεις*
- http://cityportal.gr/articles_det1.asp?article_id=37200

- <http://www.makthes.gr/news/arts/89114/>
- <http://www.exostispress.gr/Nikas-430>
- <http://epikairotita.ipolistonkosmo.gr/articles.php?selectgener=7.11&selection=659>
- <http://www.exostispress.gr/MindTheArt-Theatre-446>
-
-
- Κριτικές της παράστασης:
-
- «...Μια όμως όμορφη εμπειρία, με δυνατές ερμηνείες, έντονες εικόνες και σκληρή γλώσσα. Μια καλή μεταφορά στη σκηνή του θεάτρου, ενός αναγνωρισμένου πεζογραφήματος που αξίζει κάποιος να παρακολουθήσει.»
- Noisy.gr, Δημήτρης Σταυρόπουλος, Ιούνιος 2012
-

- «...Η σωματοποίηση του ποιητικού λόγου του έργου του Δημήτρη Δημητριάδη, «Πεθαίνω σαν χώρα», από τους τρεις άντρες και τις δύο γυναίκες, που βρίσκονταν επί σκηνής, ήταν μία θεατρική παράσταση γεμάτη με την ενέργεια μίας ελληνικής πραγματικότητας τραγικής και εκρηκτικής. Η θεατρική ομάδα Ars Moriendi ήταν αυτή, που δραματοποίησε το έργο «Πεθαίνω σαν χώρα» πάνω στους άξονες της «στεριρότητας» μιας χώρας που δε γεννάει τίποτα καινούριο, και στου «εμφυλίου», που σκοτώνει, καταστρέφει κι αφήνει τα σημάδια του στην ιστορία και στις ψυχές των ανθρώπων...»
- Μαρία Περγαντή, actualitas, actualitas & Literature, Ιούνιος 2012
-
- «...Απ' την πρώτη στιγμή που εμφανίστηκαν οι πέντε ηθοποιοί στη σκηνή, κατάλαβα ότι δεν ήρθαν για να υποκριθούν αλλά για να πουν την αλήθεια τους. Τη δική τους αλήθεια. [...] Αφηγούνταν την ιστορία και σε έκαναν να τη δεις ολοζώντανη. [...] Ο λόγος γινόταν εικόνα κι η εικόνα λόγος. [...] Η αίσθηση που μας άφησε ήταν το νόημα της.
- Ιωάννα Λουτσία, cityportal.gr, Ιούνιος 2012
-
- «...Ο Θάνος Νίκας, που ανέλαβε τη σκηνοθεσία του έργου, δούλεψε συνετά, στα όρια του γνώριμου πλέγματος των αναζητήσεων της ομάδας στην οποία ανήκει. [...] ... μια μετρημένη ανάγνωση ενός απαιτητικού έργου...»
- Σάββας Πατσαλίδης, Αγγελιοφόρος, 1 Ιουλίου 2012
-

- "...Ο κ. Δημητριάδης μας δίνει πάντα εξαιρετικά δείγματα γαλλικού πρωτοποριακού θεάτρου. Μια τέτοια περίπτωση είναι και το «Πεθαίνω σαν χώρα» πλαισιωμένο από μια σκηνοθεσία πρωτοποριακή, απελευθερωμένη από σχηματικές κατασκευές και με ενδιαφέρουσα αισθητική αντίληψη. Μια σκηνική άποψη εκσυγχρονιστική, λιτή και αφαιρετική. Ο σκηνοθέτης ακολούθησε με απλότητα το κείμενο κρατώντας την ρεαλιστική του υφή αλλά επιτρέποντας και στο παράδοξο κι αφύσικο να φανεί, προσδίδοντας έτσι στην ποιητική του χώρου του, μια αξιόλογη δυναμική ιδιαιτέρως ευρηματική και συμβολική. Σε ερμηνευτικό επίπεδο, εξαιρετικοί οι τρεις άντρες της παράστασης, συμμετέχουν ολόψυχα με την δική του εκφραστικότητα και φωνή ο καθένας, αλλά και με εκπληκτική εσωτερική ομοιογένεια στην ερμηνεία. Κινούνται όλοι τους συναισθηματικά πολύ σωστά. Ο λόγος τους είναι ευθύς και αποτελεσματικός. Ενδιαφέρουσες και εκφραστικές επίσης, οι γυναίκες της παράστασης, εκφέρουν τον λόγο όχι συμβατικά ή «θεατρότροπα» μα αντλώντας τον μέσα από τις βαθύτερες ψυχικές στιβάδες τους και μάλιστα με αξιόλογη καθαρότητα φωνής. Η σκηνική τους παρουσία είναι εξίσου κοφτερή όσο τα λόγια τους τα οποία εμπεριέχουν φράσεις-κλειδιά του έργου. "

- Πηνελόπη Χριστοπούλου, Επί Σκηνής, 14 Δεκεμβρίου 2012

-

-

- "...Η εμπνευσμένη εποπτεία του σκηνοθέτη αποκάλυψε την κινησιολογική και εκφραστική παιδεία των δύο γυναικών. Η εμβάθυνση στο κείμενο αποκαλύφθηκε από την άριστη εκπαιδευμένη «μετρημένη» κίνηση όχι μόνο των δύο εγκλωβισμένων γυναικών αλλά ακόμη και των καθηλωμένων τριών ανδρών (Νίκος Κουνέλης, Θάνος Νίκας, Σπύρος Χαγγελάκης). Οι επίπονες κινητικές επιλογές (π.χ. η παρατεταμένη ακινησία) σε συνδυασμό με την τονικά σταθερή εκφορά του λόγου μαρτύρησαν την πολυεπίπεδη αναμέτρηση της ομάδας με το έργο..."

- Κατερίνα Διακουμοπούλου, Μακεδονία, 16 Δεκεμβρίου 2012